

Mislite li da možete izaći na kraj s
još jednim dnevnikom
Džejmi Keli?

#1 PRAVIMO SE DA SE OVO NIJE DOGODILO

#2 MOJE PANTALONE SU UKLETE!

#3 JESAM LI PRINCEZA ILI ŽABA?

DRAGI ČUTLJIVI DNEVNIČE,

JESAM LI PRINCEZA
ILI ŽABA?

OD DŽEJMI KELI

Preveo
Marko Mladenović

■ Laguna ■

Naslov originala

Jim Benton

Dear Dumb Diary, Am I A Princess Or A Frog?

Copyright © 2005 Jim Benton

All rights reserved.

Published by arrangement with Scholastic Inc., 557 Broadway,
New York, NY 10012, USA.

Translation Copyright © 2008 za srpsko izdanje, LAGUNA

***Za sve dobre pse, a
posebno za nekolicinu koja je
otkaskala onom stazom pre nas:
za Maksa, Traflsa, Džozetu, Maksa,
Mimi, Bilija, Sejdi i Henrija.***

Posebno hvala:
Mariji Barbo, Stivu Skotu,
Suzan Džefers Kejsel i
Šenon Peni.

OVAJ DNEVNIK
JE VLASNIŠTVO

Džejni Keli

Škola: OSNOVNA ŠKOLA "SKUŠA"

Ormaric: 101

Najbolja
drugarica: IZABELA

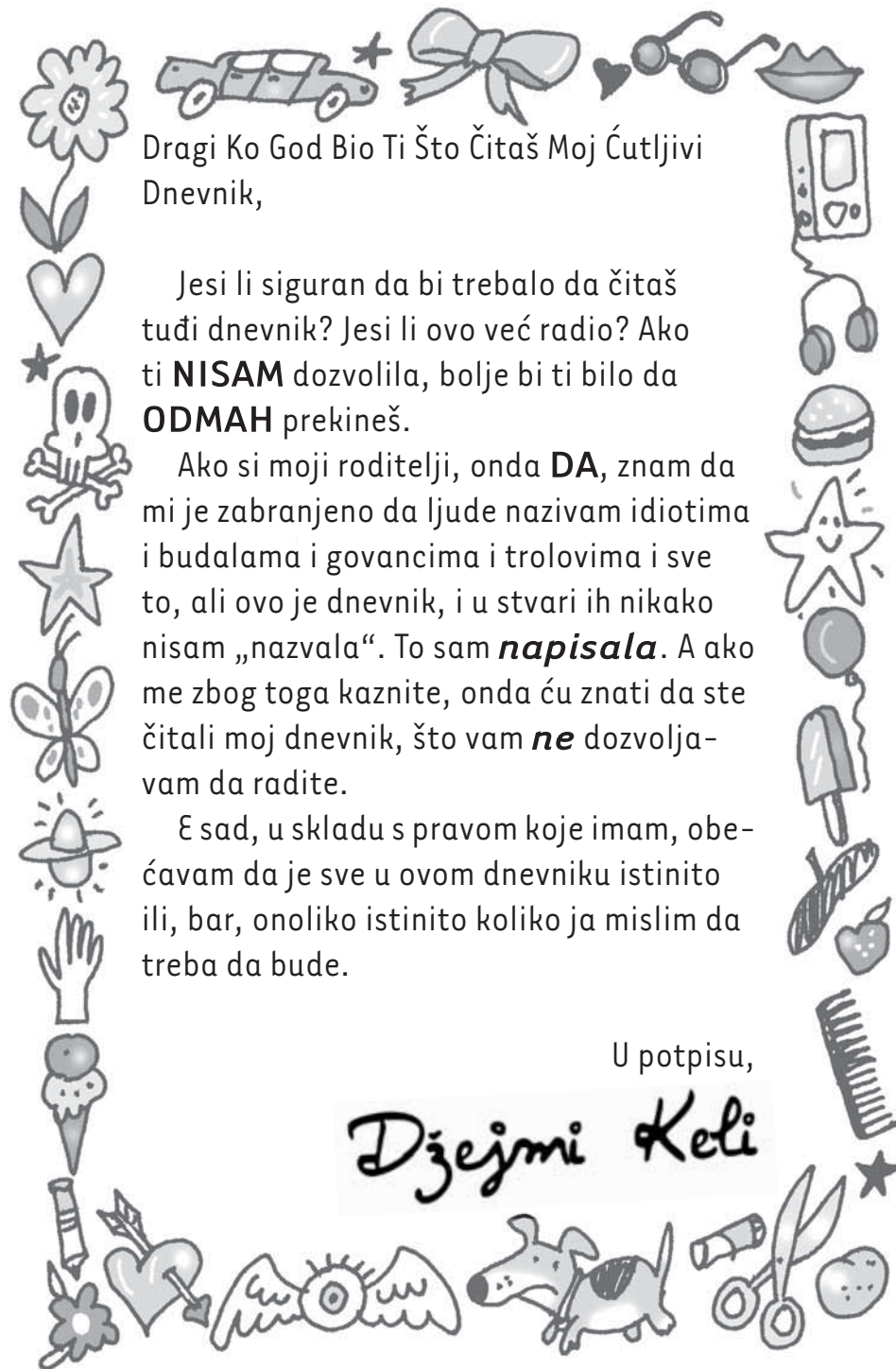
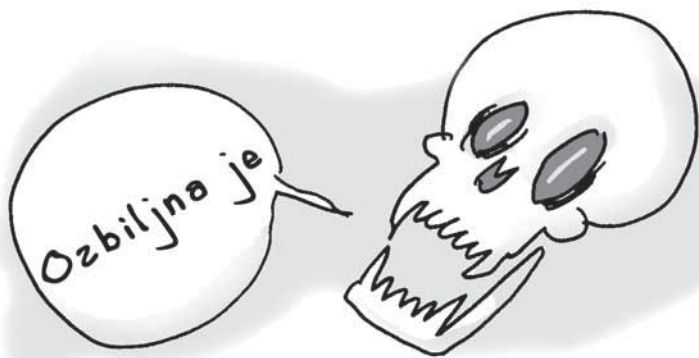
PRINCEZA ILI
Sudbina: ŠPIJUNKA/BALERINA

Kućni
ljubimac: NEŠTO U OBLIKU BRAKIRCA

UPOZORENJE

TEBE KOJI NASTAVIŠ DA ČITAŠ
ČEKAJU VELIKE OPASNOSTI.

OZBILJNA SAM.
AKO NASTAVIŠ DA ČITAŠ
BIĆEŠ PROKLET. U TO
NIMALO NE SUMNJAJ.

Dragi Ko God Bio Ti Što Čitaš Moj Čutljivi Dnevnik,

Jesi li siguran da bi trebalo da čitaš tuđi dnevnik? Jesi li ovo već radio? Ako ti **NISAM** dozvolila, bolje bi ti bilo da **ODMAH** prekineš.

Ako si moji roditelji, onda **DA**, znam da mi je zabranjeno da ljude nazivam idiotima i budalama i govancima i trolovima i sve to, ali ovo je dnevnik, i u stvari ih nikako nisam „nazvala“. To sam **napisala**. A ako me zbog toga kaznite, onda ću znati da ste čitali moj dnevnik, što vam **ne** dozvoljavam da radite.

È sad, u skladu s pravom koje imam, obećavam da je sve u ovom dnevniku istinito ili, bar, onoliko istinito koliko ja mislim da treba da bude.

U potpisu,

Dzejmi Keli

PS: Mada ako moj dnevnik čitaš ti, **Znaš-već-ko**, pa, onda je to skroz u redu. Ali ako si ovo ti, **Znaš-već-ko**, onda bi ti bolje bilo da ovu knjigu istog trena zatvoriš, da **Znaš-već-ko** ne bi dobio **znaš-već-šta znaš-već-gde**. Znaš?

PPS: Znam da ne veruješ u vile niti u bilo šta slično, pa verovatno ne bi poverovao da te, ako nastaviš da čitaš, vila može pretvoriti u žabu. Ali kladim se da veruješ u čekiće i kladim se da veruješ kako imam jedan i kladim se da veruješ da znam gde ti je glava. Recimo samo da ćeš, ukoliko odlučiš da nastaviš da čitaš, morati da brineš o mnogo ozbiljnijim stvarima nego što su vile.

Subota 31

Izabela je danas veći deo dana provela kod mene i napravile smo plan za čitavu svoju zajedničku budućnost. Udaćemo se za jednojajčane blizance i živeti u kućama koje će se nalaziti jedna do druge i imati istovetan broj dece (devet devojčica, osam dečaka) i to tempirati tako da sva budu istog uzrasta.

Imaćemo sopstvenu prodavnicu odeće ali neće-mo prodavati ništa dobro ljudima koje mrzimo. Muževi će nam biti vatrogasci ili lekari ili nešto, ali će morati da imaju isto zanimanje tako da jedna ne bi bila bogatija od druge. Ali ako jedan od naših muževa doživi nesreću i izgubi stopalo ili nešto, drugi muž će morati da odseče svoje da bi to bilo pošteno.

Zaista nisam smatrala da je to nešto razumno što se može očekivati od muža, posebno ako je umesto odsecanja noge pre posredi nešto kao ispadanje iz aviona. Ali Izabela kaže da je ona za tipove mnogo veći stručnjak nego što sam to ja, i da će naši muževi biti tako skroz ljudi za nama da će ionako do te zamisli doći sami.

Nedelja 01

Dragi Čutljivi Dnevniče,

Mama je ponovo protiv čitave porodice večeras počinila **Večeru**. Kao i obično, ja sam ovde gore u svojoj sobi, gde se grčevito držim za stomak pitajući se kako bi policija nazvala taj naročiti kulinarški zločin. Možda **Napad hlebnim oružjem?** Ili **Ubistvo šunkom?**

Zaista ne znam koja je vrsta mesa bila u **Mesnoj stvari**, ali sam sigurna da mama negde ima kuvar koji se zove **101 recept sa sastojcima koji izbegavaju svetlost dana**.

Tata i ja se trudimo da se ne žalimo na hranu jer je pre dve-tri nedelje mama imala jednu od svojih epizoda o tome kako niko nema razumevanja za to koliko je teško napraviti večeru i kako ćemo jednog dana naučiti da cenimo njenu kuhinju. Kada sada o tome razmišljam, tata i ja verovatno nije trebalo da za vreme čitave večere držimo zapašen nos.

Na svu sreću, preduzela sam mere predostrožnosti i od alka-selcera napravila ogrlicu, pa takoreći mogu sebe da lečim za vreme obroka. Tata nije imao toliko sreće.

UPOZORENJE MOJOJ BUDUĆOJ DECI: Ako ikada budem imala decu i ako ona upravo čitaju moj dnevnik, želim da znate, deco, da nikada nikada nikada ne smete da jedete proizvode bakine kuhinje. Takođe, dragi moji mališani, zbog toga što čitate moj dnevnik, zabranjujem vam da izlazite iz kuće, stoga istog trenutka idite i pronađite mamicu i recite joj šta ste učinili, jer sleduje vam **Veee-LIKA** kazna.

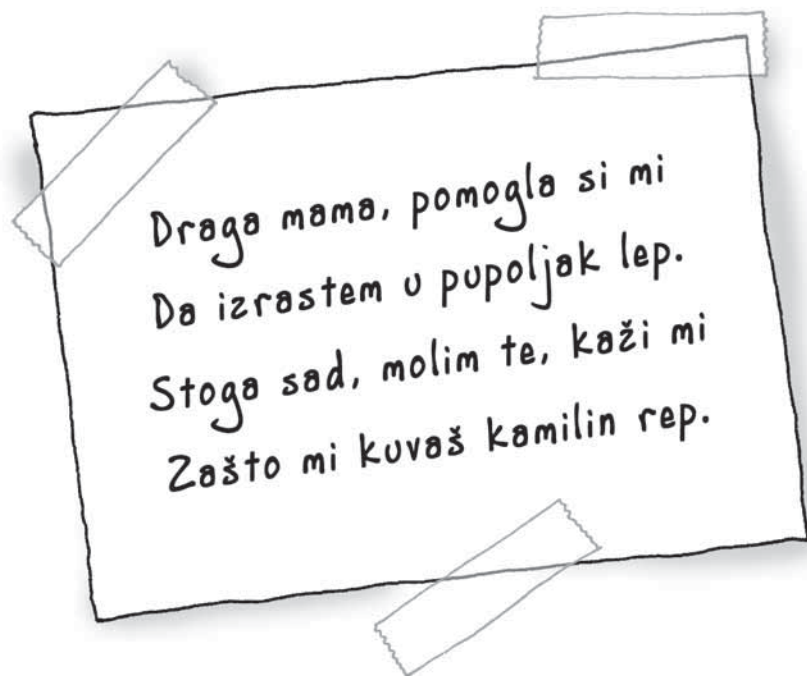
A tužiću vas i Deda Mrazu.

Deco! Čuvajte se bakinog pečenog bljak!

Budući da je nedelja, Čutljivi Dnevniče, moram da radim domaći zadatak koji treba da predam sutra, umesto da sedim na trosedu i gledam repri-ze *Velikog brata*, što je zapravo ono što bih želela da radim. Kao što je tata korisno istakao, da sam d.z. završila u petak, sada bih mogla da se odma-ram. Tate su istinski vešte u isticanju **Onoga što svi već znaju**.

U svakom slučaju, na času engleskog trenutno završavamo lekciju iz poezije, i moram da napišem pesmu o osećanjima. Evo šta zasad imam:

Ponedjeljak 02

Dragi Čutljivi Dnevniče,

Anđelina pomalja svoju ružnu glavu! Koja, razume se, nije ružna, a njenu zadnjicu ne želim čak ni da pominjem. Shvataš o čemu govorim.

Sećaš se da sam ti prošle nedelje ispričala kako mi je Izabela rekla da je Anika Martin, koja se druži s Ejmi Fejnstajn (s kojom ponekad razgovaramo, iako se rodila s otežavajućom okolnošću da je godinu dana mlađa od nas), koja se druži s devojčicom po imenu Vanesa Nešto, koja poznaje Anđelininu rođaku, ispričala *njoj* kako je čula da je Anđelina otkrila novu strogo poverljivu tehniku pranja kose.

Po svemu sudeći, Anđelina je izmislila nešto što se zove **PRANJE KOSE PO ZONAMA**. Zamisao je da svaku zonu glave pereš šamponom s različitim mirisom. Svaki put kada Anđelina to poželi, ona može da prebaci kosu na ovu ili onu stranu i pošalje prekrasan dašak mirisa pravo prema tvom nosu, koji ništa ne sluti. I još đavolskije od toga, ona može da prebacuje kosu takvim redosledom i tako kombinuje mirise da, na primer, pomisliš kako si upravo namirisao pitu od jabuka sa sladoledom od vanile i cimeta, ili možda frape od kivija i jagode s malčice limete.

Zašto bi neko želeo da radi nešto tako zločesto?

Pa, Čutljivi Dnevniče, mogu da ti kažem zašto neko **NE BI** tako nešto želeo da radi. Danas sam se okušala u Pranju kose po zonama, i kada sam pokušala da čulo mirisa Hadsona Riversa (osmog najslađeg dečka u mom razredu) obaspem Sla-snom malinom (desna strana glave) u kombinaciji s Kokosovim ludilom (donji levi kvadrant glave), moj nastavnik engleskog, g. Evans – koji je baš u tom trenutku prolazio pored mene – primetio je moj pokušaj i pomislio da imam epileptični napad. Odveo me je u kancelariju, a školska medicinska sestra naterala me je da neko vreme ležim na krevetu.

A onda je, za ručkom, Izabela priznala da možda nije baš najbolje čula priču i da je možda neki njen deo izmislila. Zaista je ne krivim, mada – to toliko liči na nešto što bi Anđelina mogla učiniti da bih verovatno u to poverovala čak i da sam ga sama izmislila.

